

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelů **a) A. K., b) A. M., c) A. D.**, stěžovatelka c) zastoupena zákonnou zástupkyní b), stěžovatelé a) a b) zastoupeni advokátem Mgr. Faridem Alizeyem, se sídlem Moravská Ostrava, Masná 8, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasačních stížnostech podaných proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 10. 2006, č. j. 59 Az 25/2006 – 44,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnosti **s e o d m í t a j í** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanými kasačními stížnostmi se stěžovatelé domáhají zrušení shora označeného rozsudku, kterým byly zamítnuty jejich žaloby proti rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 27. 2. 2006, č. j. OAM-207/VL-07-12-2006, a ze dne 27. 2. 2006, č. j. OAM-208/VL-07-12-2006, jimiž byly zamítnuty jejich žádosti o udělení azylu dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), jako zjevně nedůvodné.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnosti ve věci azylu, Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnosti svým významem podstatně přesahují vlastní zájmy stěžovatelů. Pokud by tomu tak nebylo, musely by být podle citovaného ustanovení odmítnuty jako nepřijatelné. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů

či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Stěžovatelé v kasačních stížnostech pouze obecně namítají vady rozhodnutí správního orgánu a též vady rozsudku krajského soudu. Protože stěžovatelé nikterak svá tvrzení blíže nekonkretizovali, Nejvyšší správní soud se těmito jejich námitkami nezabýval, neboť se nejedná o stížní body. Ty totiž, jak již Nejvyšší správní soud několikrát zdůraznil (např. v rozsudku ze dne 23. 10. 2003, č. j. 2 Azs 9/2003 - 40, publikovaném pod č. 113/2004 Sb. NSS), musí být tvořeny uvedením, z jakých skutkových a právních důvodů považuje stěžovatel napadené výroky rozhodnutí soudu či správního orgánu za nezákonné nebo nicotné. Dalším obecným námitkám stěžovatelů poukazujícím na nepřesvědčivost rozhodnutí správního orgánu či na vady rozhodnutí krajského soudu se Nejvyšší správní soud dostatečně věnoval např. ve svých rozhodnutích ze dne 3. 2. 2005, č. j. 7 Azs 185/2004 - 29, ze dne 30. 11. 2005, č. j. 7 Azs 297/2004 - 93, či ze dne 30. 3. 2006, č. j. 7 Azs 23/2005 - 47 (všechny publikované na www.nssoud.cz). Vztah rozhodování dle ustanovení § 16 zákona o azylu a dle ustanovení § 12, 13 a 14 cit. zákona, na který odkazovali stěžovatelé ve svých kasačních stížnostech, již byl dostatečně řešen v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 1 Azs 8/2003 - 90, www.nssoud.cz. Z výše citovaného vyplývá, že námitka stěžovatelů, týkající se příslušnosti k určité sociální skupině ve smyslu ust. § 12 citovaného zákona, je bezpředmětná, i přesto Nejvyšší správní soud poukazuje na rozsudek ze dne 19. 5. 2004, č. j. 5 Azs 63/2004 - 60, publikovaný pod č. 364/2004 Sb. NSS, v němž byl pojem „sociální skupina“ charakterizován. K hrozbě nebezpečí pronásledování soukromými osobami v zemi původu, kterou stěžovatelé ve svých kasačních stížnostech rovněž namítali, se Nejvyšší správní soud již vyjádřil ve svém rozsudku ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, www.nssoud.cz.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená a jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasačních stížnostech. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnosti svým významem podstatně nepřesahují vlastní zájmy stěžovatelů.

Stěžovatelé podali návrh, aby jejich kasačním stížnostem byl přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud o tomto návrhu nerozhodl, neboť dle § 32 odst. 5 zákona o azylu podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany podle odstavců 1 a 2 má odkladný účinek.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnosti nepřijatelnými, a proto je podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu